

Antwerpen, november 2011

“Hoe ver kijken profeten ?” – brief voor de Advent

Broeders en zusters,

Binnenkort vatten we de adventstijd aan. Vier weken voorbereiding op het feest van de geboorte van Jezus. Vrijwel dagelijks horen we in de liturgie van de advent een lezing uit een profeet van het Oude Testament. Profeten staan op de uitkijk. Ze richten de blik van het volk naar wat komt of naar wat zal gebeuren. Maar hoe ver kijken ze vooruit?

Soms kijken de profeten bijzonder ver vooruit. Zoals Jesaja wanneer hij zegt: “Op het einde der dagen zal de berg van de tempel van de Heer oprijzen boven alle bergen en uitsteken boven alle heuvels. (...) En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers, hun speren tot sikkels” (Jes. 2, 1-5). Of nog: „De Heer zal voor immer de dood vernietigen; Hij zal de tranen van alle gezichten afwissen, en de schande van zijn volk wegnemen van heel het aardoppervlak” (Jes. 25, 6-10a). Andere dagen kijken de profeten wat minder ver: “Baan de Heer een weg in de steppe, effen voor onze God een heerbaan in de woestijn, elk dal moet gevuld, elke berg en heuvel geslecht worden, alle oneffenheden moeten vlak, de rotsmassa’s een vallei worden” (Jes. 40, 1-11). Dan weer kijken de profeten naar een gebeuren in de nabije toekomst: “Daarom geeft de Heer u ook ongevraagd een teken: Zie, de jonge vrouw zal ontvangen en een zoon baren, en zij zal hem noemen ‘Immanuel’, ‘God-met-ons’.” (Jes. 7, 10-14)

Koning Herodes was niet bang van profeten. Hoe verder ze keken, hoe veiliger hij zich voelde. Zolang ze spraken over een verre toekomst, had hij niet veel te vrezen. De verre toekomst liet hem onberoerd. Dat veranderde toen de profetie plots omsloeg in een nieuwsbericht: het kind dat de Messias zou kunnen zijn, is geboren! Het is er al! Binnenkort kan het spreken en optreden, in Gods naam. Herodes begon meteen te zweten. Zijn bloeddruk steeg. Hij werd bang. Dat kind moet verdwijnen. Zo vlug mogelijk! Hoe dichterbij een profetie komt, hoe bedreigender voor de enen en hoe vreugdevoller voor de anderen. Een profetie heeft vooral effect wanneer ze nabij mag komen.

Welke verwachtingen maken jou blij of bang? Kijk je voor het komende jaar uit naar enkele mooie gebeurtenissen in de familie of in de werkkring, of zie je de dreiging van een ziekte of een mislukking op je afkomen? Wat je voorziet voor binnenkort, beheerst

nu al je denken en voelen. Vaak is het een mengeling van goede en slechte verwachtingen, van gelukkige en pijnlijke ervaringen die ons wacht. Dat maakt ons kijken naar de toekomst weleens onzeker of verwarrend. In de advent helpen de profeten ons om oog te hebben voor het goede dat op ons afkomt, ondanks alles, ook op korte termijn. De goede boodschap zit niet enkel verborgen in een verre toekomst, te ver om er iets aan te hebben. De goede boodschap zit ook in mensen en gebeurtenissen dichtbij, die iets nieuws naar boven doen komen in de samenleving, in de kerkgemeenschap, in onszelf.

De advent is het begin van een nieuw kerkelijk jaar. Hoewel, dat gaat niet vanzelf. Alleen als het woord van de profeten en het woord van Jezus dichterbij mogen komen, kunnen ze ons raken. God die nabij komt: het is voor de nabije toekomst. Het is voor ons. Dat verandert alles. Toen en nu.

Ik wens u een gezegende adventstijd!

A handwritten signature in dark ink, reading "Jozef De Weert". The signature is written in a cursive style with a small cross at the beginning.

Bisschop van Antwerpen